

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
8
2017

HİLÂL'DEN ÖZLEM İLE...

Sabahki tatlı rüzgârın
Budur çiçekli bir eşi.
Veya o yavru kuşların
Küçük, sevimli kardeşi.

Beyaz, yeşil, siyah, sarı
O incecik kanatları;
Çimende bir menekşeye
Açar ipekli şemsiye.

Çok güzel değil mi? İbrahim Alâattin Gövsa'nın "Kelebek" isimli şiirinden iki kıta. Çok sevdim, sizinle de paylaşmak istedim. Bugünlerde kitap okuyorum, müzeleri ziyaret ettim, önceki yıllardan kalan eserlerin neden ve nasıl korunduğunu öğrendim. Gelecek günlerde bunları sizlerle paylaşırım.

Siz nasılsınız? Neler yapıyorsunuz? Tatilin sonu yaklaşıyor. Nasıl geçiyor tatil? Eğleniyor musunuz? Öğrendim ki, bu yaz yine çoğunuz Kur'ân kursuna gidiyor.

"Benim Ramazanım" resim yarışmasına Kırcali bölgesi Kur'ân kurslarından dokuz arkadaşımız resim gönderdi. İlk üç sırada olanlar: Austa köyünden Şule Aliosman, birinci sırada; Zvezdel'den Sibel Nalbant ikinci; Sedefçe köyünden Ayşe Halil de üçüncü sırada. Tebrik ediyorum arkadaşlar! Yeni resimlerinizi de bekliyorum. Hediyeleriniz yolda! Umarım beğenirsiniz.

Ve ben sizi her ay hep çok özliyorum biliyor musunuz? Bana mektup yazabilirsiniz, unutmayın...

**Sevgi ile,
Arkadaşınız Hilâl**

NE DEN, NASIL, NE ZAMAN VE NEREDE?...

Fırtına sırasında ne yapmalıyız?

Eğer açık bir alanda fırtınaya yakalanmışsak asla bir ağacın altına girmemeliyiz, çünkü ağaçların dalları şimşekleri çekebilir. Bir nehrin ya da su birikintisinin içine girmek ya da yakınında olmak da tehlikelidir, çünkü su çok iyi bir elektrik iletkenidir. Şemsiye de açmamak gerekir, çünkü telleri paratoner görevi görebilir.

Kahve nasıl elde edilir?

Kahve, kahve ağacının meyvesidir. Tohumlar olgunlaştığında tek tek elle toplanır. Daha sonra, tohumların kabuklarından ayrılması için kurutulur ya da kaynatılır. En sonunda, tohumlar kahvenin o karakteristik kokusunu alması için kavrulur.

Kakao ağacı nasıl yetiştirilir?

Bu nârin ağacın nemli ve sıcak bir ortama ihtiyacı vardır. Sür-günler fidanlığın gölgelik bölgelerine ekilir. Sekiz ay sonra, küçük ağaçlar daha büyük ağaçlar tarafından korunaklı hale getirilen bir yere nakledilir. Boyları on beş metreye ulaşabilmesine rağmen, boylarının beş metreyi aşmaması için düzenli olarak budanırlar. Bu şekilde meyveleri daha kolay toplanır.

İnandım, İman Ettim

Allah'ımı bir tanırım,
Varlığına inanırım.
Melekleri yaratan, O,
Hakikati yaratan, O.

Hak emridir kitapları,
Doğru yoldur hitapları.
Peygamberler O Ulu'nun,
Elçileri din yolunun.

Hem Peygamber, hem kul olan,
Muhammed'e inanırım.

Enver Tunçalp

Müslüman

Doğruluk var özünde,
Yalan bulunmaz sözünde,
Düşküne el uzatır Müslüman.

Yolu hep ilim yoludur
Bir Allah'ın kuludur
İslâm yolundadır Müslüman.

Dünya ve ahirettir gayesi
Doğrudan yanadır hep sesi
Kaçınır haramdan Müslüman.

Sever ve sevdirebilir küçükleri
Sayar ve dinler büyükleri
İbadetten zevk alır Müslüman.

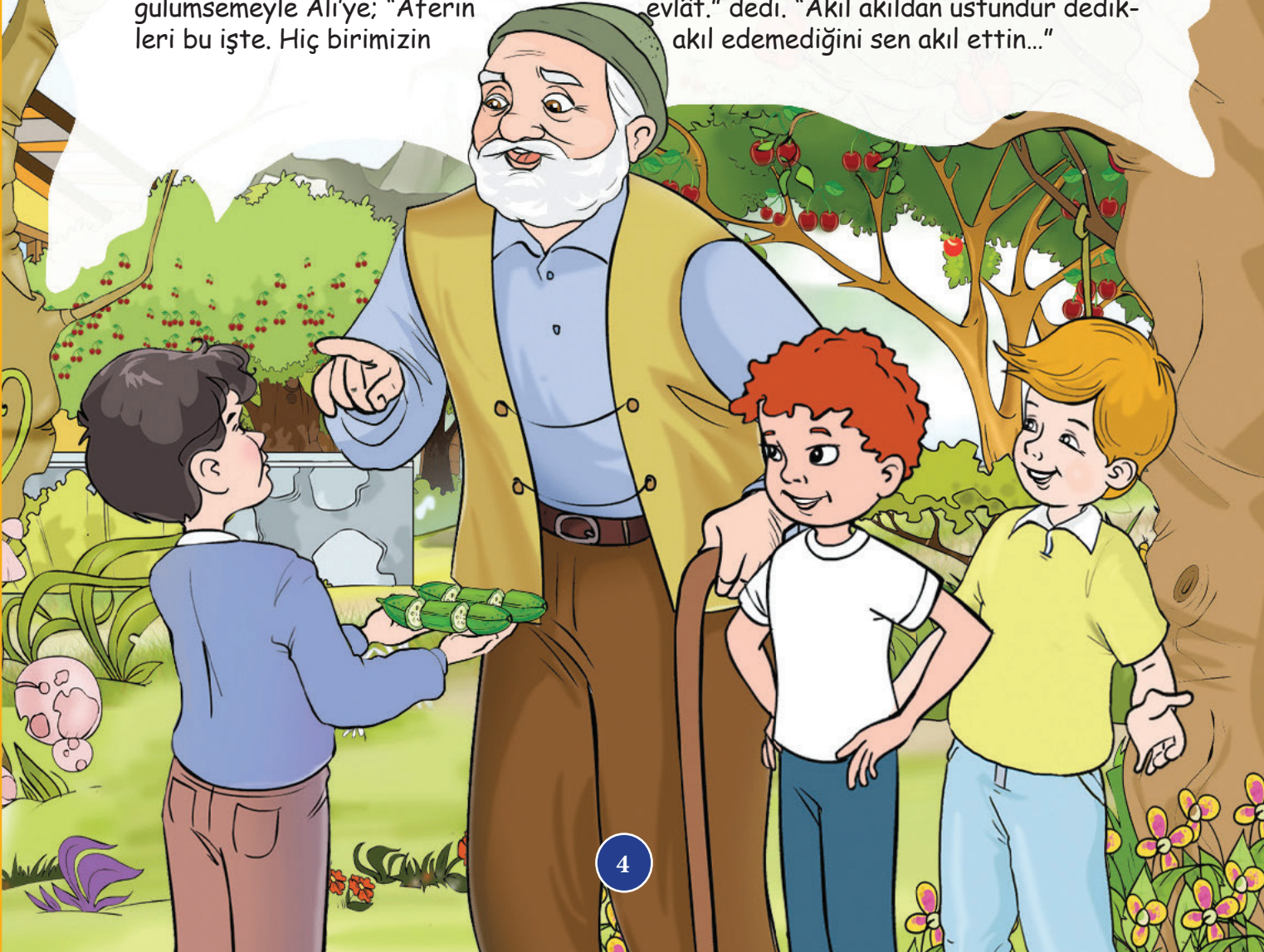
AKIL AKILDAN ÜSTÜNDÜR

Yaz gelince dedemin bütün günü bahçesinde geçer. Sabahın ilk ışıklarıyla beraber bahçeye çıkar, hava kararana kadar çiçeklerle, ağaçlarla ve ektiği sebzelerle ilgilenir. Binbir emek verdiği bahçesini bir gören dönüp bir daha bakar. Orası cennetten bir parça gibidir. Attığınız her adımda başka bir tat, başka bir güzellik bulursunuz...

Bugün kuzenlerim Selim ve Ali ile dedemin o güzel bahçesine gittik. Dedem bizi görünce epey keyiflendi. Onu en çok mutlu eden şey, bahçesindeki meyve ve sebzelerden insanlara yedirmektir. Hepimize tek tek sarıldıktan sonra, haydi gelin bakalım bu senenin ilk salatalıklarını size tattırayım, dedi.

Salatalıkların ekili olduğu tarafa geçtik. Dedem iki tane salatalık kopardı ve Ali'ye uzattı. "Tut bakalım yavrum, bir tane daha bulayım." dedi. Aradı, fakat bulamadı. Dedemi tanıyorduk. Hepimize birer tane bulamazsa içi rahat etmeyecekti. Hatta bunu kendine epey dert edinecekti. Onun üzüldüğünü görünce; "Önemli değil dede, ben başka zaman yesem de olur, dert etme." dedim. Dedem, "Olmaz öyle, haksızlık olur..." dedi.

Selim de dedemin bu konuda ne kadar hassas olduğunu biliyordu. "O zaman salatalığın birini biz paylaşalım, diğerini de Ali yesin." dedi. Olmaz, dedi dedem yine. "Haksızlık olur..." İllâ ki herkese eşit olacaktı. O sırada Ali, dedemi bu dertten kurtaracak bir şey yaptı. Elindeki iki salatalığı da üçe böldü. Şimdi elinde altı parça salatalık vardı. Hepimiz ikiye parça aldık. Tam dedemin istediği gibi olmuştu. Takdir eden bir gülümsemeye Ali'ye; "Âferin evlât." dedi. "Akıl akıldan üstündür dedikleri bu işte. Hiç birimizin akıl edemediğini sen akıl ettin..."

PEYGAMBERİMİZİN VEFATI

Medine'de bir Pazartesi günüydü. Uzaklardan gelen misafiri karşılayacak olmanın heyecanı ile toplanmıştı bütün Medineliler. O zamanlar küçük bir çocuk olan Enes bin Mâlik (r.a.) aslâ unutamadı o günü. Allah'ın Elçisinin gelişini unutmak hiç mümkün müydü? Peygamberimizin Medine'ye girdiği günden daha güzel ve daha parlak bir gün görmemişti Enes hayatı boyunca. Medine'deki herşey aydınlanmıştı onun gelişle birlikte.

Yıllar sonra yine bir Pazartesi günüydü. Hazreti Peygamberi on yıl boyunca lâıykıyla misafir eden Medineliler bu kez hüznüydü. Allah'ın Elçisi yedi sekiz gün ağır hastaydı. Bu yüzden mescitte namazları Hazreti Ebû Bekir (r.a.) kıldırıyordu. O gün de sabah namazı için sahabîler saf tutmuşlardı. Biraz sonra mescide bitişik olan Hazreti Ayşe'nin kapısındaki perde aralandı. Hastalığına rağmen yüzü mushaf yaprağı gibi güzel ve parlak olan Sevgili Peygamberimiz, ashabını izliyordu oradan gülümseyerek. İnsanın içini huzurla dolduran bir manzaraydı bu. Peygamberimizin ümmetini görmek isteyeceği en güzel manzara... Sahabîler öyle çok sevindiler ki, neredeyse namazlarını bozacaklardı. Hazreti Peygamber'in namaz için çıktığını zanneden Hazreti Ebû Bekir hemen geriye çekilmek istedi. Ancak Hazreti Peygamber (s.a.s.) namazlarını tamamlamaları için ashabına işaret etti ve ardından perdeyi kapattı.

Peygamber terbiyesi ile yetişen ve artık güzel ahlâklı, bilgili bir genç olan Enes, Sevgili Peygamberimizi son kez işte o gün sabah namazında gördü. Rabiulevvel ayının on üçüydü (8 Haziran 632). Enes o günü hiç de unutamadı. Çünkü Sevgili Peygamberimiz öğle vaktine doğru "Refîk-i Alâya", En Yüce Dost'a, diyerek Rabbine kavuşmak üzere son nefesini verdi. Enes hayatında o günden daha karanlık ve daha kötü bir gün görmemişti. Hazreti Peygamberin vefatıyla birlikte sanki o gün, Medine'deki herşey karanlığa gömülmüştü.

KARINÇALAR VE KALEM

Bir karınca, kâğıt üzerinde hareket eden bir kalem gördü. Kalem, kâğıt üzerinde geziyor, çok güzel resimler yapıyordu. Karınca hemen gidip bir başka karıncaya haber verdi:

- Bak, dedi, şu kalem ne güzel resim yapıyor.

Öteki karınca kalemi tutan parmakları gördü.

- Bu resimleri kalem kendi kendine yapmıyor, dedi. Kaleme resim yaptıran parmaklardır.

Onların konuşmalarını duyan üçüncü bir karınca geldi oraya. Onların bu konuşmalarını dinlerken, kaleme ve parmaklara bakıyordu. Daha da yukarıya bakınca kalemi tutan parmakların bağlı olduğu bir el ve kol gördü.

- Bu, dedi, parmakların işi değil, kolun işidir. Kol olmasa ne el hareket eder, ne parmaklar, ne de kalem.

En sonunda oraya daha akıllı ve bilgili bir karınca geldi. O da kalemin kâğıt üzerindeki hareketini izledi. Sonra parmaklara ve kola baktı. Kol da bir gövdeye bağlıydı.

- Bu gövdenin hareket etmesini sağlayan başka bir güç olmalı, diye düşündü akıllı karınca. Gövdeyi hareket ettiren akıl ve candır. Gövdede can olmasa hareket edemez. Akıl olmasa gövde, güzel resimler yapmayı düşünemez. Aslında herşeyin kaynağı insana can ve akıl veren Allah'tır.

"Benim Ramazanım"

"Benim Ramazanım" resim yarışmasının birincilerini kutluyoruz... Tebrikler arkadaşlar! Katılan herkese teşekkür ederiz. Ve yeni yarışmalara bekleriz!

2. sırada Sibel Nalbant,
9 yaşında

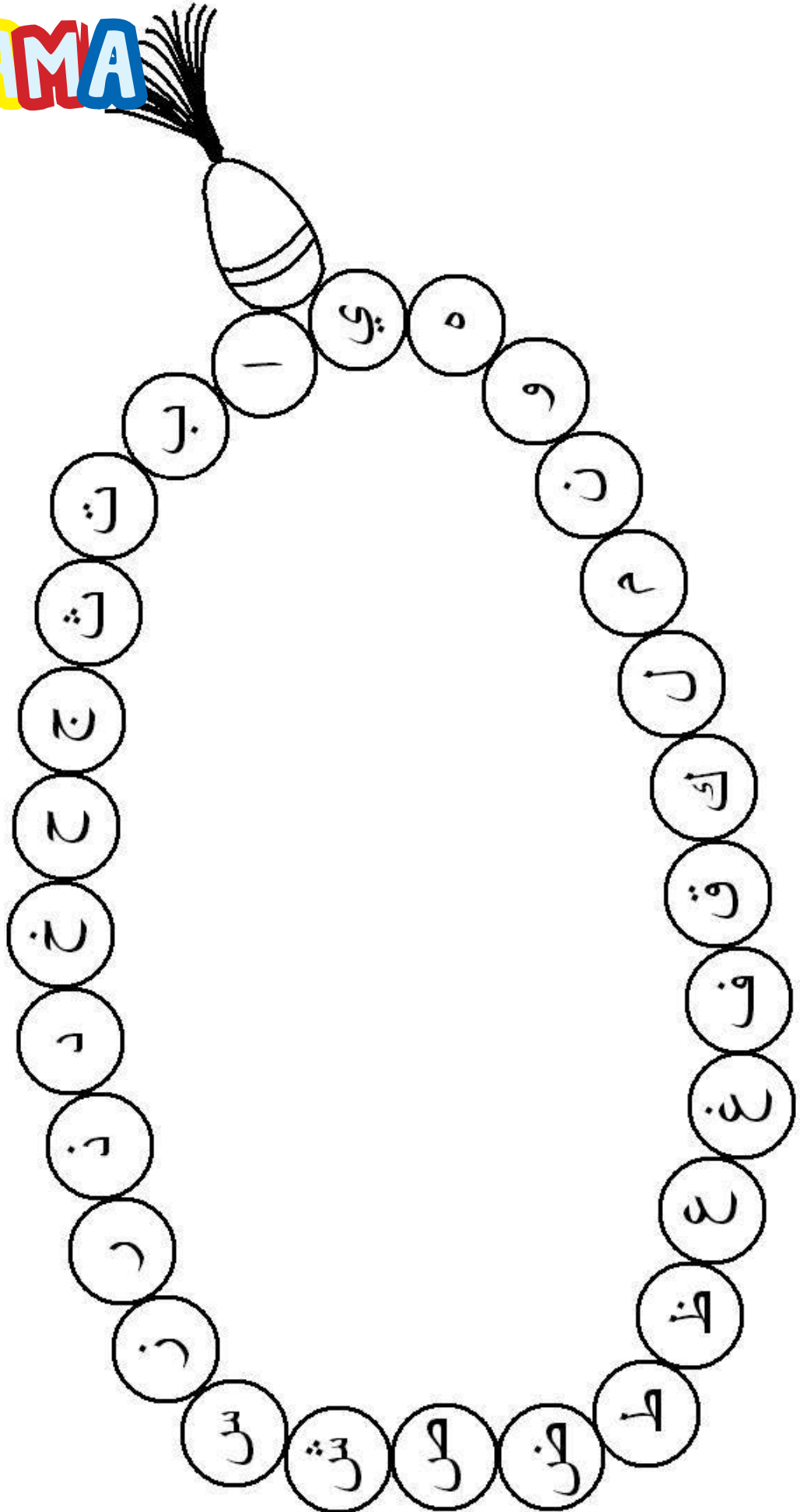
3. sırada Ayşe Halil,
9 yaşında

Nasreddin Hoca

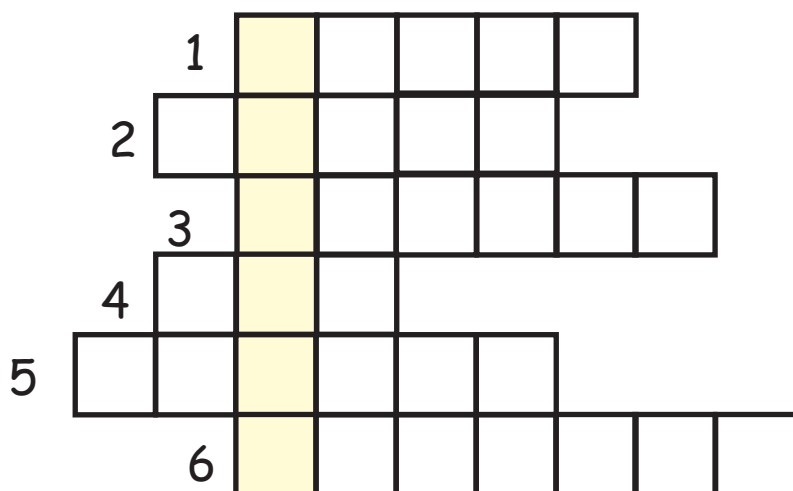
AHMET ÇAKIL

Кръстословица

При правилно попълване на кръстословицата ще получите името на най-дългата сура от Свещения Коран.

1. Един от сподвижниците на Пратеника (с.а.с.) известен с хубавия си глас, първият мюеззин.
2. Чичо на Мухаммед (с.а.с.)
3. Племето на Пейгамбера ни (с.а.с.)
4. Сура номер 50 в Свещения Коран.
5. Жертвоприношение в името на Аллах.
6. Името, с което ислямският учен Ибн Сина е известен в Европа.

По следите на Теснолинейката до с. Черна Места

По линията Септември-Добринище, с помощта на единствения по рода си парен локомотив, можете да се насладите на живописна гледка и да се качите до най-високата гара на Балканския полуостров, както и да видите един прекрасен Дом на Аллах, намиращ се в с. Черна Места.

В този прекрасен Дом на Аллах за първи път се проведе търже-

ство по повод отпразнуването на един от най-големите празници за всички мюсюлмани - Рамазан байрам.

Тържеството бе представено от дженнетските цветя от Коран-курса в с. Черна Места. Децата показаха основните познания, придобити в едномесечното им обучение в летния Коран-курс. Програмата включваше иляхи и много стихотворения, възхваляващи Аллах и Пратеника Мухаммед (с.а.с.). На тържеството присъстваха много родители, жители и гости на с. Черна Места. Всички деца получиха подаръци и лакомства.

Хюлия Шаибова

ПИСАЛКАТА И МРАВКИТЕ

Една мравка забеляза, че една писалка се движи върху хартията. Писалката извършваше движения върху листа и правеше много красиви изображения. Мравката веднага се обади на друга мравка:

- Виж - каза - как хубаво рисува тази писалка.

Другата мравка видя пръстите, които държаха писалката.

- Рисунките не ги прави писалката сама, пръстите са тези, които карат писалката да рисува.

Трета мравка, която беше чула разговора им, се присъедини към тях. Докато ги слушаше, наблюдаваше писалката и пръстите. Вдигна погледа си малко по-нагоре и видя ръката, която държеше и пръстите, и писалката.

- Това - каза - не е работа на пръстите, а на ръката. Ако я няма ръката, нито пръстите ще се движат, нито писалката ще рисува.

Най-накрая там пристигна една по-умна и по-знаеща мравка. И тя проследи движението на писалката върху хартията. След това погледна към пръстите и ръката. Ръката беше свързана с тялото.

- Трябва да има някаква друга сила, която кара това тяло да се движи - си помисли мъдрата мравка. - За да се движи тялото, са му нужни ум и душа. Ако няма душа, тялото не може да се движи. Ако пък няма ум, тялото не може да се сети да рисува красиви рисунки. Всъщност източникът на всичко това е Аллах, Който е дарил човека с душа и ум.

ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ НА МУХАММЕД (С.А.С.)

Озарената Медина. Ден понеделник. Жителите на града се бяха насъбрали, за да посрещнат госта, идващ отдалеч. Енес бин Малик, който беше малко дете тогава, никога не забрави този ден. Беше ли възможно да се забрави денят на пристигането на Пратеника на Аллах? Енес не беше виждал по-хубав и по-светъл ден от този, в който в Медина пристигна Пейгамбера (с.а.с.). С пристигането на Мухаммед (с.а.с.) в града всичко се обля в светлина.

Минаха години. Так беше понеделник. Жителите на града този път бяха тъжни. Пейгамбера (с.а.с.) беше тежко болен. Затова Ебу Бекир (р.а.) се бе заел с мисията да бъде имам на мюсюлманите по време на намазите в джамията. И през този ден сахабиите бяха застанали за сабах намаз. По едно време се вдигна завесата от вратата на Хазрети Айше, която живееше до месджида. Пратеника на Аллах с блага усмивка на лицето си наблюдаваше асхаба си. Въпреки болестта му, лицето му беше все така сияйно. Тази гледка изпълваше с радост душата на човек. Най-хубавата гледка, която би желал да види Пратеника на Аллах... Сахабиите се зарадваха много. Ебу Бекир, който бе помислил, че Пейгамбера ще идва за намаз, понечи да отстъпи назад. Но той направи знак да продължат и затвори завесата.

Енес, който бе възпитан с добрия нрав на Расулюллах (с.а.с.), вече бе пораснал и станал добър и примерен младеж. За последен път видя Пейгамбера тогава, в тринайстия ден от рабиулеввел (8 юни 632 г.). Никога не забрави и този ден. Защото към обяд Пратеника на Аллах напусна света на живите с думите „Рафик-ул-Аля“ - „Към най-възвишения приятел“. Енес не беше виждал по-мрачен ден от този през живота си. Със смъртта на Пейгамбера (с.а.с.) сякаш целият град Медина бе потънал в тъмнина...

Хале Шахин

НА ГОСТИ ПРИ ДЯДО

Доиде ли лято, целият ден на дядо минава в градината. Още с първите лъчи на слънцето излиза в градината и до залез слънце се занимава с цветята, овощните дървета и зеленчуците, които е посадил. Веднъж някой види ли му градината, поглежда още веднъж... Защото е като късче от рая. На всяка крачка срещате една различна красота, един различен вкус. Днес с братовчедите ми Селим и Али влязохме в красивата градина на дядо. Като ни видя, той много се зарадва. Това, което най-много го радва, е да почерпи хората с плодовете и зеленчуците от градината си. След като прегърна всеки от нас, каза:

- Елате сега да ви откъсна от първите краставици за сезона.

Пристъпихме към мястото, където бяха засадени краставиците. Дядо откъсна две краставици и ги подаде на Али:

- Дръж сега, чедо. Да намеря още една...

Потърси, обаче не успя да открие друга. Познавахме дядо. Ако не откриеше за всеки по една краставица, нямаше да бъде спокоен. Щом го видях, че се натъжи, казах:

- Не се измъчвай, дядо, аз може и друг път да ям.

Дядо рече:

- Не може така, няма да е справедливо...

И Селим знаеше колко е чувствителен дядо на тази тема. И предложи:

- Тогава едната краставица да си поделим ние, а другата да изяде Али.

- Не може - каза дядо пак. - Ще бъде несправедливо...

Непременно за всички трябваше да е поравно. През това време Али направи нещо, което спаси дядо от терзанията. Раздели на три и двете краставици, които държеше в ръцете си. Сега държеше шест парчета краставици. Всички си взехме по две. Случи се точно така, както искаше дядо. С една одобряваща усмивка той каза на Али:

- Bravo, дете. Ето защо казват, умът превъзхожда ума. Сети се за това, което никой от нас не успя да измисли...

Хатидже Учар

ВЪЛШЕБНОТО МОЛИВЦЕ

На тавана ровех вчера
в дядовото чекмедже
и случайно там намерих
черно моливче джудже.

Старо, грозно, чипоносо,
с изполющена глава,
но щом блокчето докосна,
ненадейно оживя.

Заподскача, затанцува
като цирков акробат
и на листа нарисува
подир миг вълшебен свят.

Ето: слонче с моторетка
се катери по ела.
Котка с кецове, с баретка,
пърха с патешки крила.

Тписка се море на хребет,
бърза към върха река...
Моливът ли е вълшебен
или моята ръка?

Райна Пенева
LiterNet

ЕДИН ХАДИС

ЕДИН ПРИМЕР

ПТИЦИТЕ

Един ловец сложил мрежа накрай дерето. Дузина птици се подмамили по храната, сложена в нея, и се хванали. Когато ловецът дошъл да прибере мрежата си, птиците изхвъркнали, „фъррр“, и се издигнали заедно с нея в небесата. Когато видял тяхното единство и как всички изхвъркнали в една и съща посока заедно с мрежата, ловецът се изненадал доста и решил да ги последва, за да види къде ще отидат. По пътя го срещнал един човек и го запитал накъде се е забързал така разтревожено. А ловецът, показвайки летящите птици, отвърнал, че е тръгнал да ги улови. Човекът се разсмял:

- Аллах да те вразуми! Нима смяташ, че ще успееш да достигнеш летящите птици? - казал той.

- Да - отвърнал ловецът. - Ако в мрежата беше само една птица, не бих успял да я хвана, но сега ще успея.

Така и станало. Когато се свечерило и слънцето се скрило, всяка птица поискала да се върне в своето гнездо. Една от тях дърпала мрежата и искала да полети към гората, друга - към блатото, а трета - към полето. Но нито една не успяла да отлети. Всички се оплели в мрежата и заедно паднали на земята, а ловецът, който цял ден ги следял, дошъл и ги прибрал в торбата.

Бедните птички, ако знаеха какво е казал любимият ни Пратеник Мухаммед (с.а.с.), щяха да бъдат единни и ловецът нямаше да ги залови: Пратеника на Аллах, Мухаммед (с.а.с.), е казал:

﴿فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذِّبُّ الْقَاصِيَةَ﴾

„Никога не се отделяйте от джемаата, общността, защото вълкът изяжда овцата, която се отделя от стадото“.

Съобщение от Хилял...

Както бродех из града
А-бъ-въ в квартал Гъ-дъ,
някакъв беззъб и зъл
продавач на е-жъ-зъ
ми показва сладко
и-и кратко.

Точнах да се пазаря:
- Къ-лъ-мъ-нъ?... О-пъ-ръ?...

Той изсъска да мълча:
- Съ-тъ-у-фръ-хъ-цъ-чъ!...

- Грубиян такъв, не ща
аз от вас ни шъ, ни щъ!
Тъй че махайте се, жалък
Ер голям-ер малък!

Той от срам се олюля
и потъна вдън Ю-я.

Здравейте, приятели,
Как сте? Избрах горното стихотворение
за вас. Докато и аз бродех из интернет прос-
транството, открих една страница ЛитерНет
- liternet.bg. Та от нея ви избрах тези стихове
смешни, забавни. Автор на тази „Азбучна исто-
рия“ е Виктор Самуилов. Чета я вече не знам за
кой път. Толкова е забавна, че ще я наизустя...

Това лято реших да оползотворя времето си първо с игри, второ с четене
и трето с разходки. Къде се разхождам? Посетих няколко музея. Запознах
се с живота на хората от изминалите години, научих защо е важно да се
запази културата и историята на едно общество. Но за това ще ви разкажа в
следващите броеве.

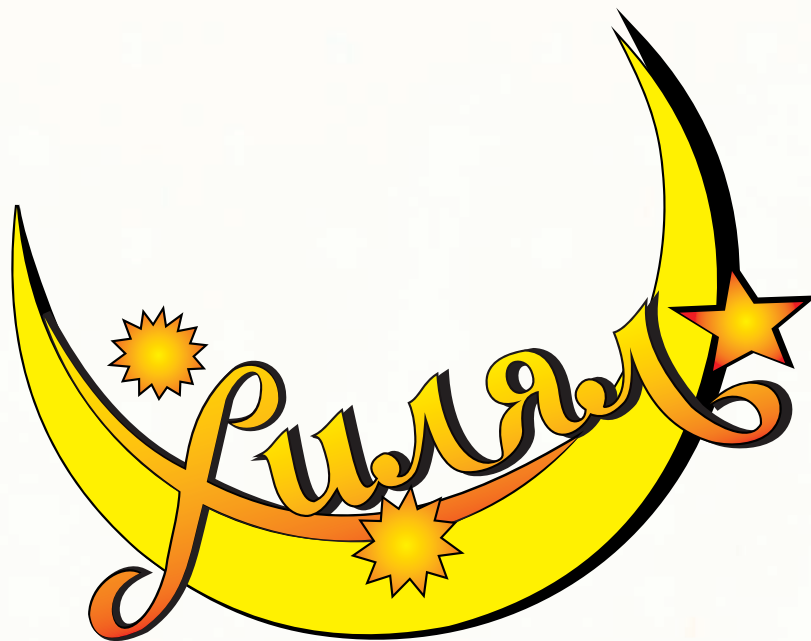
Кажете сега вие как сте? Какво правите? Ваканцията отминава...
Как прекарвате лятото? Разбрах, че повечето от вас посещават летни
Коран-курсове. Приятелите ни от един Коран-курс от Кърджалийско се
представиха много добре на конкурса за детска рисунка на тема „Моят
Рамазан“.

Съобщавам имената на победителите: Шуле Алиосман от с. Ауста е на
първо място, Сибел Налбант от с. Звездел - на второ, и Айше Халил от с.
Седерче е на трето място. Поздравления, приятели! Очаквам нови рисунки.
Наградите ви вече пътуват към вас! Надявам се да ги харесате.

Сега да минем към новините. Какво ви подготвих в този
брой? Много интересни разкази, забавни анекдоти и още
много приятни изненади. Приятно четене!

Не забравяйте да ми пишете на адреса на
списанието или на имейл: hilal@grandmufti.bg

С поздрав,
Ваша ХИЛЯЛ

Суляя

